

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 2941 van 23 oktober 2007
in de zaak X/IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 25 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.-A. VANDERHAEGEN die verklaart in opvolging op te treden en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1 Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 januari 2006, verklaarde er zich op 1 februari 2006 vluchteling.
- 2 De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 17 juli 2007, verstuurd op 19 juli 2007.
- 3 De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Tadzjiekse origine te zijn en afkomstig te zijn van Kata Qala in de provincie Faryab. Verzoekers

vader, die nog gedwongen voor de Taliban had gewerkt, kreeg vier jaar na de val van de Taliban problemen met commandant X van Junbesh-i-Melli die hem verweet zijn broer en andere commandanten te hebben uitgeleverd aan de Taliban. Verzoekers vader werd aangehouden en vier maanden na zijn vrijlating kreeg ook verzoeker problemen met commandant X. Voornoemde eiste dat verzoeker samen met zijn mannen de wapens zou opnemen tegen commandant X, de belangrijkste opponent van X. Nadat verzoeker geweigerd had en hij vernomen had dat ondertussen zijn vader werd gedood en zijn moeder zwaar gewond, besloot hij Afghanistan te ontvluchten.

- 4 De bestreden beslissing hecht geen geloof aan verzoekers asielaanvraag en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- verzoeker maakte niet aannemelijk problemen te hebben gekend met commandant X;
 - verzoeker maakte evenmin de aanleiding van zijn problemen, namelijk het Talibanverleden van zijn vader, aannemelijk.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 1 Verzoeker werpt op dat de argumentatie in de bestreden beslissing door het Commissariaat-generaal beperkt blijft tot het stellen dat verzoeker een beperkte kennis heeft over de politieke en sociale realiteit in zijn regio. Volgens verzoeker zou het Commissariaat-generaal zich bovendien op foutieve informatie gebaseerd hebben om te argumenteren dat verzoeker slecht op de hoogte is. Verzoeker merkt op dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt aangehaald, X sinds lange tijd geen commandant meer is bij Malek.
- 2 Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verschillende bronnen bevestigen dat X een commandant was van de Hezb-e Azadi van Malek. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele bron aanhaalt om zijn beweringen te staven. De loutere bewering dat X geen commandant meer is bij Malek, volstaat niet om de informatie die door het Commissariaat-generaal aan het dossier werd toegevoegd en waarop de bestreden beslissing gebaseerd werd te weerleggen en als incorrect af te doen.

Bovendien worden er in de bestreden beslissing nog verschillende andere elementen aangehaald waarop verzoeker geen antwoord of een foutief antwoord gegeven heeft. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker ten onrechte verklaarde dat Malek tot de partij Junbesh behoort, hetgeen al jaren niet meer het geval is. Ook is het bevreemdend dat verzoeker de partij Junbesh, die toch al jaren twist om de macht en invloed in Faryab, niet bleek te kennen. Met betrekking tot commandant X die toch aan de oorsprong van zijn problemen lag bleek verzoeker niet te weten van welk district van Faryab hij afkomstig is (CGVS, Dringend Beroep, p. 5). Uit de info aanwezig in het administratief dossier bleek bovendien dat X van Shaq Maq is, een dorp dat op enkele kilometers van Kata Qala, het dorp van verzoeker, ligt. Over Xs tegenstander, X, beweerde verzoeker dat hij te Kata Qala vecht maar hij wist als inwoner van Kata Qala, in het geheel niet waarom zijn dorp het voorwerp vormt van de gevechten (CGVS, TG, p. 6, 8). Het is onwaarschijnlijk dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van dit conflict, dat, volgens de informatie aanwezig in het dossier, ondermeer draait om de toegang tot drinkwater, de illegale bezetting van een deel van Kata Qala en het opleggen van belastingen aan de bewoners van dit dorp. De Raad stelt vast dat

verzoeker dit gebrek aan kennis, vastgesteld door de bestreden beslissing, niet weerlegt noch hiervoor een aannemelijk verklaring geeft.

- 3 Verzoeker merkt op dat in de bestreden beslissing foutief werd geopperd dat verzoeker het Taliban-verleden van zijn vader en de daaruit volgende problemen niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker werpt op dat hij in de onmogelijkheid verkeert om een gedetailleerde weergave te geven van de werkzaamheden van zijn vader voor de Taliban, omdat zijn vader er zelf niets over wilde zeggen.

- 4 Bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan de beslissing misschien niet dragen maar in samenlezing met andere onderdelen wel voldoende draagkrachtig zijn.

Uit de bestreden beslissing is gebleken dat verzoeker van verschillende zaken niet op de hoogte was, waardoor er ernstige twijfels zijn gerezen over de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Zo kon verzoeker geen of weinig informatie geven met betrekking tot de algemene politieke en sociale situatie in zijn regio, bijvoorbeeld over conflicten of over commandanten in de regio. Bovendien kon verzoeker maar weinig correcte informatie geven over de aanwezigheid van de Taliban in de regio. Zo verklaarde verzoeker dat de Taliban tot eind 1377-begin 1378 (1999) in de provincie Faryab verbleef, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, terwijl uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, de Taliban nog aanwezig was en executies heeft uitgevoerd, tot in april – mei 2000. Het feit dat verzoeker beweert niet op de hoogte te kunnen zijn van de activiteiten van zijn vader voor de Taliban omdat deze daar niets over wilde vertellen, doet geen afbreuk aan de bestreden beslissing. Samen genomen met de andere motieven opgenomen in de bestreden beslissing volstaat deze vaststelling om de bestreden beslissing te dragen.

- 5 In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

- 1 Verzoeker meent in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, aangezien hij afkomstig is uit een land waar een georganiseerd gewapend conflict daadwerkelijk aan de gang is. Verzoeker staft dit met een aantal voorbeelden van incidenten die recent hebben plaatsgevonden in de provincie Faryab, waarvan verzoeker afkomstig is.

- 2 De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing ingaat op het aantal incidenten dat zich voordeed in de periode januari-mei 2007 in de provincie Kabul daar waar verzoeker afkomstig is uit de provincie Faryab. De bestreden beslissing stelt voorts dat zij voor de beoordeling en inschatting van het reële risico voor een burger in geval van een internationaal of binnenlands conflict UNHCR rapporten heeft geconsulteerd waarbij zij opmerkt dat UNHCR weliswaar een lijst heeft opgemaakt van provincies en districten die gekenmerkt worden door diverse bedreigingen van het leven, de fysieke integriteit en de algemene stabiliteit (zie : Afghanistan Security Situation relating to Complementary Forms of Protection, Update on the Situation in Afghanistan and International Protection Considerations – June 2005, UNHCR, updated on 25 April 2007 waarvan kopie toegevoegd aan het administratief dossier) maar dat UNHCR slechts een globale appreciatie maakt en bijgevolg niet preciseert in welke provincies en districten welk type van geweld voorkomt noch in welke

omstandigheden en hoeveel burgerslachtoffers er in de lijst voorkomende provincies zijn gevallen.

- 3 De Raad stelt vast dat uit lezing van het betrokken document blijkt dat UNHCR de lijst met “onveilige” districten heeft opgesteld aan de hand van zeer specifieke criteria en zich niet beperkt tot een globale appreciatie. Het document somt zes criteria op waaronder: hevige voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en coalitie- en regeringstroepen anderzijds, systematische intimidatie door opstandelingen, gedwongen militaire inlijving en dwangarbeid, aanvallen van opstandelingen met bomaanslagen en raketaanvallen, gevechten tussen rivaliserende facties en het systematisch heffen van illegale belastingen met bedreiging voor het leven, veiligheid en vrijheid (vrije vertaling). Voormeld document stelt verder dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn.
- 4 Het in het administratief dossier aanwezige antwoorddocument van CEDOCA (afgh2007-015w) verwijst voorts naar het rapport van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties uitgebracht in september 2006 waarin staat dat een derde van Afghanistan met aan *insurgency* gerelateerd geweld te maken heeft en dat dit gebied samenvalt met de Pashtungebieden van het land, met name met een gebied van Kunar in het oosten via het zuidoosten en zuiden tot Farah in het westen. De rest van Afghanistan wordt in het licht van de *insurgency* als relatief veilig beschouwd. Na analyse van betrouwbare bronnen blijkt deze vaststelling van de Secretaris-generaal van de UNO nog steeds geldig te zijn.
- 5 De Raad stelt vast dat het ondertussen nieuwe verschenen rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties van 21 september 2007 wijst op een aanzienlijke toename van het conflict in (de eerste helft van) 2007. Zo merkt het rapport op dat het aantal terroristische en andere aanslagen met 20 % is gestegen ten opzichte van 2006. Zo werden er gemiddeld 548 incidenten per maand gerapporteerd in 2007 ten opzichte van 425 in 2006. Daar waar 76% van de zelfmoordaanslagen gericht waren tegen Afghaanse en internationale troepen waren de slachtoffers in hoofdzaak burgerslachtoffers (143 burgerslachtoffers werden gedood in zelfmoordaanslagen tussen januari 2007 en augustus 2007). De Verenigde Naties hebben 78 districten in Afghanistan als extreem riskant ingeschat; deze zijn daartoe ontoegankelijk voor de VN.
- 6 Overeenkomstig artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land “aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu”.

Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNCHR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. Verzoeker is afkomstig uit het district Pashtun Kot in de provincie Faryab; dit district komt voor op de lijst van locaties waar de veiligheidssituatie zorgwekkend is. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide

familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4,§2 van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 oktober 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. MERTENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. MERTENS.

A. VAN ISACKER.